

Dronten, 12 juni 2020
Betreft: Zienswijze NAV op
wijziging van het Besluit gebruik meststoffen

Geachte heer, mevrouw,

Bij deze wil de Nederlandse Akkerbouw Vakbond graag reageren op de internetconsultatie 'Wijziging van het Besluit gebruik meststoffen ter uitvoering van het zesde actieprogramma Nitraatrichtlijn', zoals opengesteld op 5 maart 2020.

Onze punten zijn:

1. Artikel 4:

De beperking van de uitrijperiode van mest op percelen waar mais wordt geteeld, wordt ingegeven door de late inzaai van mais. Hiertegen zijn twee dingen in te brengen vanuit de boerenpraktijk:

- a) Lid 6: Er wordt van uit gegaan dat de grond 'niet bekwaam' is. Maar het is goed mogelijk dat juist in maart de omstandigheden beter zijn voor bemesting dan in april. In het algemeen geldt: de wil vanuit de overheid om boerenpraktijk strikt in harde kalenderdata te vangen, is vaak een belemmering van goede boerenpraktijk. Wij worden gesteund in deze mening door de inventarisatie door het CLM over belemmerende regelgeving, waarin juist de strikte kalenderdata in de wet- en regelgeving als belemmering wordt gezien bij omschakeling naar natuurinclusieve landbouw. De landbouw heeft te maken met de grilligheid van het weer en de natuur; dit laat zich niet vangen in steeds striktere regelgeving.
- b) Lid 7: Het verplicht aanmelden van percelen waarop mais zal worden geteeld voor 1 februari, geeft een disproportionele inperking van de invulling van het bouwplan. Het maakt het onmogelijk om, rekening houdend met de omstandigheden, vroeg in het voorjaar aanpassingen in het bouwplan te doen. Onvoorziene omstandigheden zijn bijvoorbeeld het weer (percelen die afvallen voor de teelt), de markt (wegvallen van alternatieven) en handelsomstandigheden (wegvallen van import door bijvoorbeeld de coronacrisis). Kort gezegd, als een boer niet in januari besluit om mais te telen op een bepaald perceel kan hij dat verder ook niet meer alsnog gaan doen. Maar wanneer importvoer wegvalt bijvoorbeeld, kan het toch een goed idee zijn om alsnog mais te gaan telen. Of wanneer er iets gebeurt met een bepaald perceel, kan het noodzakelijk zijn om voor een succesvolle teelt, een ander perceel te kiezen. Het maanden van te voren definitief vastleggen van op welk perceel mais zal worden geteeld, geeft een onredelijke inperking van de flexibiliteit waarmee boeren gewend zijn met hun bedrijf om te (moeten) gaan.

Kort samengevat: boeren is geen kalenderwerk! Daarbij moet worden opgemerkt, dat boeren alleen al vanwege de kosten van zowel bemesting als gewasbeschermingsmiddelen, deze alleen toepassen op het moment dat dit optimaal is voor het gewas. Maar bij de keuze van het juiste moment vinden wij de praktische kennis zwaarwegender dan vastleggen in regelgeving.

2. Artikel 6Aa:

De NAV vindt de voorstellen in de ruggenteelten totaal onwerkbaar en wel hierom:

- a) De effectiviteit wat betreft het voorkomen van afspoeling is in onze ogen beperkt. Stel dat er een gemiddelde slootlengte is van 100 m per hectare bouwland. Een regenbui van 30 mm, waarbij de helft wordt opgenomen door de grond, geeft 15 liter/m², dus 150.000 l/ha. Daarvoor is een greppel, die 1500 l water per strekkende meter zou moeten opvangen, natuurlijk nooit voldoende.

- b) In vervolg daarop: hoe te handelen bij meerdere gewassen op één perceel, bij oogst van aardappelen op verschillende momenten, etc.?
- c) In de consumptieaardappelteelt variëren de rendementen momenteel van zeer laag tot negatief. Het extra werk en daarmee de extra kosten zijn niet op te brengen door consumptieaardappeltelers. Stel dat je drie keer per seizoen een dermate forse bui hebt dat je de drempels moet doorsteken, dan heb je dus ook drie keer de kosten om de drempels weer aan te (laten) leggen. Er wordt duidelijk niet gekeken naar het al lage inkomen van akkerbouwers in relatie tot de hoge extra kosten van deze maatregel.
- d) Bij de teelt van pootaardappelen worden alle planten één keer per 7-14 dagen beoordeeld op virusaantasting, het zogenaamde selecteren. Hierbij rijdt een selectiekar door het gewas waarop de selecteur zit om het gewas te bekijken. Het moge duidelijk zijn dat in de pootaardappelteelt dus van drempels absoluut geen sprake kan zijn. Immers, het verwijderen van de door virus aangetaste planten is verplicht en bepalend voor de productie van gezond uitgangsmateriaal, wat weer sterk bepalend is voor de opbrengst en de kwaliteit van het uitgeteelde uitgangsmateriaal, de pootaardappelen. Wij vinden daarom deze regelgeving intern tegenstrijdig met de geldende eisen aan de teelt van pootaardappelen. Het aanleggen van een greppel langs de sloot biedt vanwege de onder 2a. genoemde berekening geen alternatief.

Deze regelgeving is in onze ogen een onredelijke verzwaring van regelgeving, controles en kosten, terwijl de effectiviteit onbewezen is. Ook hier geldt: een boer zal er alles aan doen om de bemesting en gewasbeschermingsmiddelen ter beschikking van het gewas te hebben, uit- en afspoeling zijn alleen maar weggegooid geld.

De NAV wil graag een alternatief voorstellen voor deze regelgeving. Wij denken dat het lostrekken van de aardappelgeultjes bij het rijenfrezen ook een preventieve werking heeft. Dit zou eventueel ook kunnen bij andere rijenzaai methodes van niet-graan gewassen, zoals bieten, uien en peen. Als ook hier de rijsporen van de trekker bij het zaaien tegelijk worden losgetrokken (bijvoorbeeld met een kleine vaste tand) zorgt dat ook voor minder afspoeling en een beter infiltratie.

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met Sjoerd Heestermans, portefeuillehouder Mineralen in het NAV bestuur, tel. 06-23401208, email sjoerdheestermans@gmail.com.

Namens de NAV,

Aleid Dik
beleidsadviseur